

Post Regiment, Wstyd

Wstyd i ręce zimne jak wiatr
Z daleka jest ich świat, stanął z boku
Krzycz, gdy będziesz musiał tu przyjść
Gdy będziesz musiał tu być
Jak dreszcz - przez chwile tego chcesz
Miejsca w których tyle lat czekasz kiedy pęknie świat
Kiedy już na pewno wiesz, że nikt nie zawoła cię
To wstyd - wypełnia lukę w ciepłym śnie
To wstyd - uciekasz stad błakając się, błakając się
Ta historia niczym ściana tyle lat jest taka sama
Trzy akordy obcych dźwięków
Znów wybuchły w twoim ręku
To wstyd - wypełnia lukę w ciepłym śnie
To wstyd - uciekasz stad błakając się
Nic już nie zatrzyma nas